

Наредба
за водноспасителната дейност и обезопасяването на водните площи и басейните за
обществено ползване

Раздел I
Общи положения

Чл. 1. С тази наредба се уреждат изискванията към водноспасителната дейност, както и изискванията за обезопасяване на водните площи и басейните за обществено ползване с цел опазване живота и здравето на хората и превенция на водния травматизъм.

Чл. 2. Водноспасителната дейност обхваща дейностите по организация, осигуряване и извършване на водното спасяване и медицинското обслужване на водните площи, подлежащи на максимално обезопасяване и на басейните за обществено ползване.

Чл. 3. (1) На обезопасяване подлежат басейните за обществено ползване и водните площи или участъците от тях:

1. които се използват за къпане, плуване, водни спортове или извършване на водноатракционни услуги;

2. които са лесно и обществено достъпни;

3. за които областният управител е дал предписание за обезопасяване.

(2) Обезопасяването на водните площи се извършва чрез поставяне и поддържане на обозначителни табели със съответни забранителни, предупредителни и/или информационни знаци и флагова сигнализация на бреговата ивица на водните площи по ал. 1 и плаващи знаци в прилежащата им акватория. Със забранителните знаци се въвеждат забрани, с предупредителните знаци се посочват опасностите при къпане, а с информационните знаци се дава допълнителна информация.

(3) Обозначителните табели се изработват от устойчиви на атмосферните условия материали като знаците са с минимален размер от 60 cm в най-широката си част.

(4) За водните площи, представляващи зони от българския участък на р. Дунав се прилагат Правилата за плаване по река Дунав, приети с Постановление № 154 на Министерския съвет от 2020 г. (ДВ, бр. 67 от 2020 г.).

Чл. 4. Стопаните на водните площи и басейните за обществено ползване са отговорни за обезопасяването на водната площ и организацията на водноспасителна дейност.

Раздел II
Обезопасяване на водните площи и басейните за обществено ползване

Чл. 5. Обезопасяването на водните площи е минимално или максимално.

Чл. 6. (1) Минималното обезопасяване се извършва чрез поставяне и поддържане на обозначителни табели, съдържащи съответните забранителни и предупредителни знаци, съгласно Приложение № 1.

(2) На минимално обезопасяване подлежат:

1. бреговете ивици на неохраняеми речни, езерни и язовирни водни площи, както и открити канали, изкопи, ями и други водни площи, чиято дълбочина е над 0,8 m;

2. неохраняемите морски плажове по смисъла на чл. 7, ал. 7 от Закона за устройството на Черноморското крайбрежие, на които не е осигурена водноспасителна дейност по реда на чл. 7, ал. 8 от Закона за устройството на Черноморското крайбрежие.

(3) Минималното обезопасяване се извършва на участъците от водните площи по ал. 2, които са лесно и обществено достъпни или често посещавани, както и на участъците, за които областният управител е дал предписание за обезопасяване.

(4) Обозначителните табели трябва да са лесно забележими и да се поставят на разстояние не по-голямо от 200 m между тях.

(5) Когато скоростта на водата в откритите канали е по-голяма от 1,5 m/s, по протежение на каналите се поставят стълби за слизане до дъното. В населените места стълбите се поставят на разстояние до 200 m, а извън населените места до 500 m.

Чл. 7. (1) Максималното обезопасяване се извършва чрез поставяне и поддържане на обозначителни табели, съдържащи съответните забранителни, предупредителни и/или информационни знаци, съгласно Приложение № 1, флагова сигнализация, съгласно Приложение № 2, плаващи знаци и осигуряване на водноспасителна дейност.

(2) На максимално обезопасяване подлежат басейните за обществено ползване и водните площи или участъци от тях, за които са спазени изискванията на Наредба № 5 от 2008 г. за управление качеството на водите за къпане (ДВ, бр. 53 от 2008 г.), и които се използват за къпане, плуване, водни спортове и водноатракционни услуги.

(3) Максимално обезопасената зона на водните площи се обозначава с червено-жълти флагове или табели, съгласно Приложение № 2.

(4) При водните площи, подлежащи на максимално обезопасяване поставянето и поддържането на обозначителните табели по Приложение № 1 се извършва задължително в периода по чл. 26, ал. 1, както и извън този период в случаите когато областният управител е издал предписание за това.

Раздел III **Водноспасителна дейност**

Чл. 8. Стопаните на водните площи и басейните за обществено ползване организират извършването на водноспасителна дейност като:

1. осигуряват спасителни постове, спасителни станции и тяхното оборудване;
2. осигуряват медицинско обслужване и обзавеждане и оборудване на реанимационните екипи или медицински пунктове;
3. осигуряват необходимия брой спасители и медицински специалисти;
4. определят зоната на спасяване и района на действие на спасителната станция/спасителните постове и означават с плаващи знаци съответната акватория;
5. поставят информационни табла за посетителите.

Чл. 9. (1) Спасителни постове се разкриват при спазване на следните изисквания:

1. един спасителен пост на водна площ, подлежаща на максимално обезопасяване, в курорти от национално значение на разстояние до 100 m брегова ивица и извън територията на курорти от национално значение – на разстояние до 150 m;

2. един спасителен пост на басейни за обществено ползване с дължина до 25 m или с повърхност до 312,5 m²;

3. не по-малко от два спасителни поста на басейни за обществено ползване с дължина над 25 m или повърхност над 312,5 m².

4. на плувни комплекси и водни паркове се разкрива не по-малко от един спасителен пост за всеки от съставните им басейни, при спазване изискванията по т. 2 и 3.

(2) Спасителният пост се устройва и оборудва съгласно Приложение № 3.

Чл. 10. (1) Персоналът на спасителния пост се определя при спазване на следните изисквания:

1. най-малко двама спасители на спасителен пост на водни площи;
2. един спасител на спасителен пост на басейни за обществено ползване с дължина до 25 m или с повърхност до 312.5 m²;
3. най-малко един спасител на спасителен пост на басейни за обществено ползване с дължина над 25 m или с повърхност над 312,5 m², като в зависимост от специфичните характеристики на басейна и неговата посещаемост, броят на спасителите може да се увеличи, с оглед да се осигури адекватното му обезопасяване, и това се вписва във вътрешните правила по чл. 22.

(2) На басейните за обществено ползване, на които има разкрити два или повече спасителни постове, един от спасителите се определя за ръководител на спасителните постове.

(3) Изискванията към личната екипировка на спасителите са посочени в Приложение № 4.

(4) Обозначаването на спасителния пост и спасителите се извършва с емблемата посочена в Приложение № 5.

Чл. 11. (1) Спасителна станция се организира от стопанина на водна площ, на която има разкрити над пет спасителни постове, и се оборудва съгласно Приложение № 6.

(2) Спасителната станция изпълнява функцията на ръководен и координационен център по отношение на съответните спасителни постове.

(3) На всеки пет поста се осигурява минимум едно спасително плавателно средство, като лодка или спасителен джет.

Чл. 12. (1) Дейността на спасителната станция се организира и управлява от ръководител, определен от стопанина на откритата водна площ.

(2) В случаите, когато броят на спасителните постове на водна площ е от два до пет, един от спасителите се определя за ръководител на спасителните постове.

(3) Ръководителят на спасителната станция, съответно на спасителните постове по ал. 2 е длъжен да провежда тренировъчни занимания със спасителите най-малко два пъти седмично за поддържане на физическата им форма и професионалните им умения.

Чл. 13. (1) Спасителната станция и ръководителят на спасителните постове по чл. 12, ал. 2, разполагат с техническа възможност за връзка и функционираща непрекъснато комуникация със спасителните постове, медицинските пунктове и подвижните реанимационните екипи и единния европейски номер за спешни повиквания „112”.

(2) За спасителните станции в областите с прилежащи черноморски плажове задължително се осигурява и функционираща връзка с морския спасителен и координационен център гр. Варна в Изпълнителна агенция „Морска администрация”. Връзката с морския спасителен и координационен център се проверява ежедневно в началото на дежурството.

Чл. 14. (1) Стопанинът на водната площ съвместно с ръководителя на спасителната станция, съответно ръководителя на спасителните постове по чл. 12, ал. 2 оказва спасителна помощ и определя зоната на спасяване и района на действие на спасителната станция/спасителните постове.

(2) Зоната на спасяване е водната повърхност, в която спасителите оказват помощ на пострадал, намиращ се на повърхността на водата или на дъното на водната площ.

(3) Зоната на спасяване се означава с близко стоящи жълти плаващи знаци, поставени успоредно на брега на разстояние помежду им до 25 m, на места с дълбочина на водата до 2 m и на не повече от 100 m от брега.

(4) Районът на действие е водната повърхност, заключена между зоната на спасяване, обозначена с близките плаващи знаци и до 200 m от бреговата ивица, обозначена с далечни оранжеви плаващи знаци, разположени до 200 m един от друг, които определят крайните точки за действие на спасителите.

(5) В района на действие спасителите оказват помощ само на пострадал, намиращ се на водната повърхност.

(6) Дънните ями, подводните скали и течения, водовъртежите, зоните за плуване под вода и рибарските мрежи в зоната на спасяване се означават с червени плаващи знаци и предупредителни знаци на брега, съгласно Приложение № 1.

(7) При водни инциденти в зона, отдалечена над 200 m от бреговата ивица, ръководителят на спасителната станция, съответно ръководителят на спасителните постове по чл. 12, ал. 2 уведомява морския спасителен и координационен център гр. Варна в Изпълнителна агенция „Морска администрация”, включително и чрез единния европейски номер за спешни повиквания „112”. В тези случаи ръководителят на спасителната станция, съответно ръководителят на спасителните постове по чл. 12, ал. 2, оказва спасителна помощ и поддържа готовност за подпомагане на дейностите по спасяване при поискване от морския спасителен и координационен център.

Чл. 15. (1) Ръководителят на спасителната станция, съответно ръководителят на спасителните постове по чл. 12, ал. 2 запознава всеки спасител с точната схема на зоната на спасяване и района на действие, както и с правилата по чл. 22, което се удостоверява писмено.

(2) На водния спасител не може да се възлага по време на дежурството да извършва друга работа, която го отклонява от наблюдението на водната площ или от изпълнението на задълженията му, свързани с водноспасителната дейност.

Чл. 16. (1) На басейните за обществено ползване и водните площи, които се ползват за къпане, плуване, водни спортове и водноатракционни услуги, с изключение на черноморските плажове, се разкриват:

1. за басейните за обществено ползване с дължина до 25 m или повърхност до 312,5 m² - един медицински пункт;

2. за басейните за обществено ползване с дължина над 25 m или повърхност над 312,5 m², на плувни комплекси и водни паркове - най-малко два медицински пункта-

3. за останалите водни площи - по един медицински пункт на водна площ, на която са разкрити от един до пет спасителни поста.

(2) Медицинският пункт се оборудва съгласно изискванията на Приложение № 7, като допълнително могат да бъдат осигурени подходящи транспортни средства за придвижване на медицинските специалисти.

Чл. 17. (1) За осъществяването на дейностите по водно спасяване и по обезопасяване на прилежащата акватория на черноморските плажове се разкриват:

1. за черноморски плажове с дължина на бреговата линия до 200 m – един медицински пункт или се осигурява подвижен реанимационен екип, базиран на плажа;

2. за черноморски плажове с дължина на бреговата линия от 201 m до 1000 m – един медицински пункт и базиран в него подвижен реанимационен екип;

3. за черноморски плажове с дължина на бреговата линия от 1001 m до 2000 m – два медицински пункта и подвижен реанимационен екип, базиран в един от медицинските пунктове;

4. за черноморски плажове с дължина на бреговата линия от 2001 m и повече – три медицински пункта и подвижен реанимационен екип, базиран в един от медицинските пунктове.

(2) Медицинските звена по ал. 1 се оборудват съгласно изискванията, определени в приложение № 7 и поддържат постоянна комуникационна връзка помежду си и със спасителните постове.

(3) Към медицинските пунктове могат да бъдат осигурени подходящи транспортни средства за придвижване на медицинските специалисти. За подвижните реанимационните екипи задължително се осигуряват подходящи транспортни средства за придвижване на медицинските специалисти.

Чл. 18. (1) В медицинския пункт и в подвижните реанимационни екипи на водни площи и басейни за обществено ползване могат да работят:

1. лекар;
2. фелдшер или лекарски асистент;
3. медицинска сестра или акушерка;
4. парамедик втора, трета или четвърта степен на професионална квалификация.

(2) Лекарите по ал. 1, т. 1 трябва да са преминали обучение по лечение на спешните състояния по реда на чл. 182 от Закона за здравето или в Националния център за обучение и квалификация в системата за спешна медицинска помощ или да имат призната специалност „Анестезиология и интензивно лечение“ или „Спешна медицина“.

(3) Фелдшерите и лекарските асистенти по ал. 1, т. 2 трябва да са преминали обучение по лечение на спешните състояния по реда на чл. 182 от Закона за здравето или в Националния център за обучение и квалификация в системата за спешна медицинска помощ или да са с призната специалност „Спешна медицинска помощ“ или да имат най-малко 1 година трудов стаж в лечебни заведения или техни структури, оказващи спешна медицинска помощ.

(4) Медицинските сестри и акушерките по ал. 1, т. 3 трябва да са преминали обучение по лечение на спешните състояния по реда на чл. 182 от Закона за здравето или в Националния център за обучение и квалификация в системата за спешна медицинска помощ или да са с призната специалност „Анестезиология и интензивни грижи“ или „Спешна медицинска помощ“ или да имат най-малко 1 година трудов стаж в лечебни заведения или техни структури, оказващи спешна медицинска помощ.

(5) Дейността на медицинските специалисти в подвижните реанимационни екипи и в медицинските пунктове може да се подпомага от парамедици втора, трета или четвърта степен на професионална квалификация, преминали обучение по оказване на първа помощ при водни и други животозастрашаващи инциденти, организирано от Българския Червен кръст.

Чл. 19. (1) Медицинският пункт на водните площи може да се обслужва най-малко от един медицински специалист по чл. 18, ал. 1, т. 1-3.

(2) Реанимационният екип на водни площи се състои най-малко от един лекар и една медицинска сестра, акушерка, фелдшер или лекарски асистент.

(3) Медицинският пункт на басейн за обществено ползване с дължина до 25 m или с повърхност до 312,5 m² може да се обслужва само от един медицински специалист по чл. 18, ал. 1, т. 1-3.

(4) Медицинските пунктове на басейн за обществено ползване с дължина над 25 m или повърхност над 312,5 m², на плувни комплекси и водни паркове се обслужват от двама медицински специалисти по чл. 18, ал. 1, т. 2-3 едновременно или от един лекар за двата медицински пункта и по един специалист по чл. 18, ал. 1, т. 2-3 за всеки от медицинските пунктове за времето на престой на посетителите на басейна.

Чл. 20. Медицинските специалисти от медицинските пунктове и реанимационните екипи:

1. в рамките на своите компетентности извършват възможния обем медицински дейности при пациент в спешно състояние при водни инциденти, спешни случаи и травми до пристигането на екип на спешна медицинска помощ;

2. проверяват наличието и годността на медицинската апаратура, лекарствени продукти и медицински изделия.

Чл. 21. Стопанинът на водната площ или басейнът за обществено ползване осигурява изпълнението на изискванията за осигуряване на медицинско обслужване и обзавеждането и оборудването на медицински пунктове и реанимационните екипи самостоятелно или чрез сключване на договор с лечебно заведение.

Чл. 22. (1) Организацията на водноспасителната дейност на максимално безопасените водни площи и басейните за обществено ползване се уреждат с вътрешни правила, утвърдени от стопанина на водната площ, съответно на басейна за обществено ползване.

(2) Вътрешните правила съдържат:

1. правата и задълженията на персонала;
2. реда и начина за осигуряване на водноспасителната дейност на водната площ или басейна за обществено ползване;
3. правила за действие при инциденти.

Чл. 23. На водните площи, които подлежат на максимално обезопасяване се поставят на видими места информационни табла на височина 1 m над терена, с минимални размери - височина 1,5 m и ширина 1 m, които дават информация за:

1. правата и задълженията на посетителите за безопасно ползване на водната площ;
2. флаговата сигнализация, съгласно приложение № 2;
3. схема на плажната ивица с означение на специфичните особености на мястото за къпане, разположението на спасителните постове и станции, медицинските пунктове и местата на реанимационните екипи;
4. температура на водата и въздуха;
5. работно време на спасителните постове и станции и медицинските пунктове;
6. единен европейски номер за спешни повиквания „112“;
7. водни коридори и водноатракционни услуги.

Чл. 24. (1) На басейните за обществено ползване информационните табла се поставят на видими места в близост до техните входи и съдържат информация за:

1. основните правила за ползването на басейна и задълженията на посетителите;
2. схема на водните съоръжения в плувните комплекси и водните паркове и разположението на спасителните постове и на медицинския пункт;
3. температура на въздуха и водата;
4. работно време на спасителните постове и на медицинския пункт;
5. единен европейски номер за спешни повиквания „112“

(2) В плувните комплекси и водните паркове на всеки от съставните им басейни се поставят на видими места и допълнителни информационни табла, указващи специфичните опасности и необходимите предпазни мерки при тяхното ползване.

Чл. 25. Информацията на информационните табла по чл. 23 и 24 се предоставя на български език и на най-малко един чужд език. В случаите, когато информацията се предоставя на повече от един чужд език, единият задължително е английски език.

Чл. 26. (1) Водноспасителната дейност се осигурява от стопанина на водни площи, определени за къпане по реда на Наредба № 5 от 2008 г. за управление качеството на водите за къпане ежедневно в периода 1 юни до 30 септември от 9 до 18.30 часа.

(2) Водноспасителната дейност се осигурява от стопанина на басейните за обществено ползване ежедневно за цялото работно време на басейна.

Чл. 27. (1) Когато правото на управление и ползване на морски плаж е предоставено чрез концесия или договор за наем, концесионерът или наемателят на морски плаж до 31 март

представя за съгласуване от министъра на туризма програма за организацията на водноспасителната дейност за предстоящия летен сезон, придружена със схема за охраняваните части от прилежащата към морския плаж акватория и разположението на спасителните постове.

(2) В програмата по ал. 1 концесионерът или наемателят на морски плаж определя участъците от прилежащата към плажа акватория, които се обезопасяват максимално, в зависимост от пригодността за къпане, плуване и водни спортове и съобразно конкретните особености и опасности. Схемата към програмата следва да съдържа обозначение на спасителните постове и разстоянието между тях, водни коридори и водоатракционни услуги, ако се предвиждат такива и тяхната широчина; зоната за спасяване (обезопасената акватория); медицинските пунктове; участъците, определени за отдых на деца, в случай, че се предвиждат такива и други специфики или условия съгласно договора за концесия или наем. Схемата за охраняваната акватория се съгласува от Изпълнителна агенция „Морска администрация“ преди представянето на програмата за съгласуване от министъра на туризма.

(3) В програмата по ал. 1 концесионерът или наемателят на морски плаж извън периода 15 юни – 25 септември може да предвиди поетапно обособяване на участъци с максимално обезопасяване в зависимост от конкретните особености на съответния морски плаж.

(4) В случаите по ал. 3 концесионерът или наемателят на морски плаж информира посетителите на плажа чрез поставяне на информационна табела на всеки спасителен пост за етапното обособяване на участъци с максимално обезопасяване.

(5) В случай на настъпила промяна в програмата за организацията на водноспасителната дейност за предстоящия летен сезон, същата се съгласува отново по реда на ал. 1 и 2 до 31 март на съответната година.

(6) Извън участъците с осигурено максимално обезопасяване концесионерите и наемателите нямат право да предлагат услуги, свързани с предоставяне на плажни принадлежности.

Чл. 28. При организирани масови прояви по плуване на водните площи се осигурява допълнително обезопасяване с моторно плавателно средство и водни спасители.

Чл. 29. (1) Организаторите на дейности за спорт, туризъм и развлечения, свързани с използването на плавателни средства (моторни, моторно-ветроходни, ветроходни и задвижвани с човешка сила) осигуряват безопасен коридор за излизане и приставане.

(2) Лицата по ал. 1 не допускат навлизане на плавателните средства в зоната, определена за къпане и плуване.

(3) Лицата по ал. 1 осигуряват допълнително обезопасяване с моторни плавателни средства и специално назначени водни спасители.

(4) Осъществяването на дейностите по ал. 1 във водни площи, представляващи участъци от крайбрежните морски води или зони в българския участък на р. Дунав се извършва по реда и при условията на Наредбата за плаването и граничния режим във вътрешните морски води, в териториалното море и във вътрешните водни пътища на Република България на български и чуждестранни яхти, лодки и други плавателни средства за спорт, туризъм и развлечение, както и извършване на водоатракционни услуги с тях, приета с Постановление № 293 на Министерския съвет от 2009 г. (ДВ, бр. 99 от 2009 г.).

Чл. 30. В случай на удавяне стопанинът на водната площ, съответно на басейна за обществено ползване, ръководителят на спасителната станция, ръководителят на спасителните постове или съответният спасител уведомява незабавно единния европейски номер за спешни повиквания „112“.

Раздел IV

Изисквания към водните спасители

Чл. 31. (1) Воден спасител може да бъде всяко лице, навършило 17 години и преминало обучение и успешно положен изпит.

(2) Обучението за „воден спасител“ се организира от Българския Червен кръст или от други обучаващи институции, които са осигурили специалисти по водно спасяване и лекари с придобита специалност „Анестезиология и интензивно лечение“ или „Спешна медицина“, които да участват в провеждане на обучението.

(3) Обучението по ал. 2 се извършва по програма, утвърдена от министъра на здравеопазването.

(4) Обучението по ал. 2 завършва с изпит пред комисия, назначена от Българския Червен кръст, в състава на която са включени специалисти в областта на водното спасяване и лекари с придобита специалност „Анестезиология и интензивно лечение“ или „Спешна медицина“.

(5) На лицата, положили успешно изпита по ал. 4, се издава удостоверение за преминато обучение за „воден спасител“ от Българския Червен кръст.

(6) Спасителите, които управляват моторни плавателни средства и/или други транспортни средства, трябва да притежават и документ, доказващ съответната правоспособност.

Чл. 32. (1) Водните спасители подлежат на ежегодна проверка на годността за осъществяване на водноспасителна дейност, която се организира и осъществява от Българския Червен кръст съгласно показателите по Приложение № 8.

(2) Резултатите от ежегодната проверка за годността на водния спасител се нанасят в талон за годишна проверка.

(3) За спасителите, които се назначават на работа за неопределен срок, ежегодната проверка за годността се провежда всяка година до 31 януари, а за сезонно назначаваните – преди постъпване на работа.

(4) Талоните, издадени през текущата година важат до 31 януари на следващата година.

Чл. 33. (1) Водният спасител има следните задължения:

1. наблюдава непрекъснато по време на дежурство лицата, намиращи се във водата в поверения му за охрана район и има постоянна готовност за предприемане на спасителна акция;

2. извършва спасителна акция при инцидент във водата и оказва първа помощ до пристигане на медицински специалист;

3. проверява годността на спасителните съоръжения и състоянието на дъното в зоната на спасяване преди постъпване на дежурство;

4. уведомява писмено стопанина на водната площ, съответно на басейна за обществено ползване при установяване на липси или негодност на спасителните съоръжения;

5. работи за предотвратяване на водни инциденти;

6. поддържа физическата си подготовка и професионалните си умения на необходимата степен за извършване на спасителни акции;

7. при обхождане по брега на наблюдаваната акватория носи спасителен буй;

8. води дневник на спасителния пост, в който се отбелязват дежурствата, почивките, хидрометеорологичните условия и инцидентите през деня.

(2) При неспазване от гражданите на указанията, давани от спасителя и при опасност от възникване на водни инциденти, спасителят може да потърси съдействие от органите на Министерството на вътрешните работи.

Раздел V

Специфични изисквания към организацията на водноспасителната дейност и обезопасяването на водните площи, ползвани организирано от деца и ученици

Чл. 34. (1) Участъкът от плажната или бреговата ивица, който се ползва за организиран отдих на деца и ученици, трябва да е отделен от съседните терени и обозначен с указателни табели за разположението на групите.

(2) Мястото за къпане трябва да отговаря на следните изисквания:

1. общата водна повърхност да осигурява по 2 - 4 m² площ за къпещо се дете или ученик;
2. дълбочината на водата в района на къпане да е от 0,70 до 1,50 m;
3. да няма водовъртеж в реките и придънни течения в морето;
4. скоростта на водното течение да е до 0,5 m/s;
5. релефът на дъното да е безопасен, увеличаването на дълбочината да е постепенно, без прагове, дънни ями, подводни камъни и скали, тиня, водорасли и подводни храсти.

(3) Границите на определеното място за къпане трябва да са обозначени с жълти плаващи знаци, поставени успоредно на брега, на разстояние помежду им от 10 до 15 m.

(4) Когато в близост до мястото за къпане, съществува опасност, посочена в ал. 2, т. 4, 5 или 6, опасните места се означават с червени плаващи знаци и предупредителни знаци на брега.

Чл. 35. (1) Организаторът на детския и ученическият отдих и туризъм е длъжен:

1. да осигури допълнителен спасител/и и медицински специалист/и, когато за водната площ, която ще се използва за провеждане на детски и ученически отдих и туризъм е осигурено максимално обезопасяване и съответната организация на водноспасителната дейност;

2. да изиска документ за правоспособност и талон за годишна проверка на водните спасители, издаден за съответната година, както и медицинско удостоверение за здравословното им състояние;

3. да изиска от медицинските специалисти документ за квалификация по чл. 18;

4. да утвърди правила за придвижване на почиващите деца и ученици до определения участък от плажната ивица и обратно, действията при евентуален инцидент, отговорностите на длъжностните лица и изискванията към къпещите се;

5. да организира съвместно със спасителя/ите провеждането на инструктаж на персонала в почивната база;

6. да определя съвместно с медицинските специалисти и водните спасители дневното разписание за плажната дейност съобразно хидрометеорологичните условия.

(2) Ръководителите на групите деца/ученици:

1. отговарят за безопасното придвижване на децата и учениците от почивната/настанителната база до определения участък от плажната ивица и обратно;

2. информират децата и учениците за необходимостта от стриктно спазване на установения ред и разпорежданията на спасителите, медицинските специалисти и ръководителя на групата;

3. изискват от децата и учениците да сигнализират водните спасители и ръководителя на групата за възникнали инциденти във водата;

4. обозначават върху плажната ивица местата на съответните групи и настаняват децата и учениците на определените места;

5. контролират действията на децата и учениците по време на пребиваване на плажната ивица и къпане и предприемат незабавни мерки за предотвратяване на инциденти;

6. ежедневно информират медицинските специалисти за болните и неразположените деца и ученици;

7. влизат във водата с децата и учениците от поверената им група, като ги преброяват преди и след къпането и не допускат техни действия, криещи опасност за живота и здравето им;

8. не допускат отклонение на децата и учениците от участъка на плажната ивица, определен за групата, както и самоволното им влизане във водата.

(3) Спасителите носят отговорност за безопасността на децата и учениците при къпане, обучение по плуване и водни спортове, спортни прояви, игри и развлечения във водата.

(4) Спасителите са длъжни:

1. да изпълняват задълженията по чл. 33;

2. да провеждат инструктаж преди къпане на децата и учениците за основните правила и изисквания при къпане, като обръщат внимание на състоянието на дъното, степента на вълнение и наличието на придънно течение;

3. да прекратяват незабавно къпането на децата и учениците при поява на предпоставки, криещи опасност за живота и здравето им;

4. да поддържат постоянна връзка със съседните спасителни постове.

5. да водят дневник за водноспасителната и плажна дейност, в който ежедневно нанасят информацията по чл. 33, ал. 1, т. 8; дневникът се представя в края на смяната на организатора на отдиха.

(5) Децата и учениците, които ползват организирано водна площ са длъжни да:

1. спазват установения ред и изискванията за ползване на водната площ;

2. се къпят само в определената за тях и ограничена с плаващи знаци водна площ;

3. да сигнализират водните спасители и ръководителя на групата за възникнали инциденти във водата;

4. изпълняват разпорежданията на спасителите и ръководителя на групата.

(6) Инструкторите по плуване обучават децата и учениците само когато по същото време във водата няма други къпеши се групи.

(7) Медицинските специалисти са длъжни да:

1. изпълняват задълженията по чл. 20;

2. присъстват на място по време на пребиваване на децата и учениците на плажната ивица и къпане;

3. установяват и поддържат връзка със съседните медицински пунктове.

(8) При ползването на басейни, упражняването на водни спортове, ползването на гребни и моторни плавателни съдове и други водноатракционни услуги се спазват изискванията на Наредбата за детските и ученическите туристически пътувания с обща цена, инициирани от институциите в системата на предучилищното и училищното образование, приета с Постановление № 365 на Министерския съвет от 2016 г. (обн., ДВ, бр. 103 от 2016 г.) и на Наредбата за плаването и граничния режим във вътрешните морски води, в териториалното море и във вътрешните водни пътища на Република България на български и чуждестранни яхти, лодки и други плавателни средства за спорт, туризъм и развлечение, както и извършване на водноатракционни услуги с тях.

Раздел VI

Задължения на лицата, ползващи водните площи

Чл. 36. Посетителите на водни площи са длъжни:

1. да се къпят само в зоната на спасяване на максимално обезопасените водни площи и да не преминават зад ограничителните жълти плаващи знаци;

2. да спазват флаговата сигнализация;

3. задължително да обличат предоставените им спасителни жилетки при обучение и практикуване на водни спортове и при използване на плавателни съдове и съоръжения с развлекателна цел;

4. да не претоварват плавателните съдове;

5. да не скачат от плавателни съдове и брегови съоръжения, непригодени за тази цел;

6. да не се доближават до движещи се и закотвени плавателни съдове;
7. да не ползват гребни и моторни плавателни съдове в зоната, определена за къпане;
8. да не преместват и да пазят от повреждане табелите, информационните табла, плаващите знаци, сигналните средства и спасителните съоръжения;
9. да не замърсяват водата и крайбрежните площи;
10. да не влизат във водата след консумация на алкохол и/или когато са под въздействието на психоактивни вещества;
11. да спазват указанията на спасителите и правилата и задълженията при ползване на водната площ, посочени на информационните табла;
12. да не допускат във водата деца под 12-годишна възраст без придружител.

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на тази наредба:

1. „басейни за обществено ползване” са басейни, комплекси и водни паркове за плуване, спортни и развлекателни цели;
2. „води на сушата” е съгласно § 1, т. 35 от допълнителните разпоредби на Закона за водите;
3. „водна площ” е обособена част от течащите или стоящи води на сушата, преходните и крайбрежните морски води;
4. „водноатракционни услуги“ са услугите по смисъла на § 1, т. 1 от Наредбата за плаването и граничния режим във вътрешните морски води, в териториалното море и във вътрешните водни пътища на Република България на български и чуждестранни яхти, лодки и други плавателни средства за спорт, туризъм и развлечение, както и извършване на водноатракционни услуги с тях.
5. „крайбрежни морски води” е съгласно § 1, т. 54 от допълнителните разпоредби на Закона за водите;
6. „лесно и обществено достъпни водни площи” са водните площи или участъците от тях, които се намират в границите на населените места или селищните образувания, в близост до тях или в райони, към които има повишен туристически или друг обществен интерес;
7. „организатор на детски и ученически отдих и туризъм” са институциите в системата на предучилищното и училищното образование, друго заведение за деца или лице, които имат право да предоставят съответните услуги, вкл. и резидентна грижа за деца по смисъла на § 1, т. 15 от допълнителните разпоредби на Закона за социалните услуги;
8. „плажни принадлежности“ са принадлежности по смисъла на § 1, т. 6 от допълнителните разпоредби на Закона за устройството на Черноморското крайбрежие;
9. „преходни води” е съгласно § 1, т. 64 от допълнителните разпоредби на Закона за водите;
10. „спасителен буй” е поддържащо и извличащо спасително средство, посредством което се избягва прекия контакт с пострадалия;
11. „спасителен буй - тип „пура““ е гъвкаво и продълговато плаващо тяло, направено от микропорест материал. В единия си край е свързан посредством въже с приспособление за поставяне през рамото на спасителя;
12. „спасителен буй - тип „торпедо““ е цилиндрично плаващо твърдо тяло, изработено от пластмасов материал, с ръкохватки по краищата. В единия си край е свързан посредством въже с приспособление за поставяне през рамото на спасителя;
13. „стопанин на водна площ или басейн за обществено ползване” е собственикът или юридическо или физическо лице, на което е предоставено правото да управлява и/или ползва и поддържа водната площ или басейна за обществено ползване. За морските плажове, предоставени на концесия или под наем стопанин е концесионерът или наемателят, определен по съответния ред.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 2. Издадените от Българския Червен кръст по реда на отменената Наредба за водноспасителната дейност и обезопасяването на водните площи документи за правоспособност на водни спасители запазват действието си.

§ 3. Наредбата се приема на основание чл. 78а, ал. 2 от Закона за здравето.

§ 4. В Наредбата за детските и ученическите туристически пътувания с обща цена, инициирани от институциите в системата на предучилищното и училищното образование, приета с Постановление № 365 на Министерския съвет от 2016 г. (обн., ДВ, бр. 103 от 2016 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 27 думите „Наредбата за водноспасителната дейност и обезопасяването на водните площи, приета с Постановление № 182 на Министерския съвет от 1996 г. (обн., ДВ, бр. 65 от 1996 г.; изм. и доп., бр. 60 и 72 от 2012 г., бр. 68 от 2013 г., бр. 102 от 2014 г. и бр. 31 от 2016 г.), и на Инструкция № 1 от 1997 г. за организацията на водноспасителната дейност и обезопасяването на водните площи при провеждане на детски и ученически отдих и туризъм, издадена от министъра на образованието и науката и министъра на здравеопазването“ се заменят с „наредбата по чл. 78, ал. 2 от Закона за здравето“.

2. В чл. 31:

а) в ал. 1 думите „Наредбата за водноспасителната дейност и обезопасяването на водните площи“ се заменят с „наредбата по чл. 78а, ал. 2 от Закона за здравето“;

б) в ал. 2 думите „чл. 11 от Инструкция № 1 от 1997 г. за организацията на водноспасителната дейност и обезопасяването на водните площи при провеждането на детски и ученически отдих и туризъм“ се заменят със „съгласно наредбата по ал. 1“.

3. В чл. 32, т. 3 думите „при възможност и/или при необходимост“ се заличават.

4. В чл. 33 думите „чл. 4 от Инструкция № 1 от 1997 г. за организацията на водноспасителната дейност и обезопасяването на водните площи при провеждането на детски и ученически отдих и туризъм“ се заменят с „наредбата по чл. 78а, ал. 2 от Закона за здравето“.